



ת"פ 62155/10/21 - מדינת ישראל נגד Asaad Abdalla Daoud Abdalla

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 62155-10-21 מדינת ישראל נ' Daoud Abdalla

לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אדר עידן
נגד
הנאשם Asaad Abdalla Daoud Abdalla
ע"י ב"כ עו"ד אלון ארז

גזר דין

רקע

1. הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן, בעבירות הבאות: סחר בסם מסוכן - לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן: "**פקודת הסמים**"), ובעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית - לפי סעיף 7 (א) + 7 (ג) רישה לפקודת הסמים.

בהתאם לעובדות כתב האישום, כשבועיים עובר לתאריך 29.3.2021, בתחנה המרכזית בתל אביב יפו, מכר הנאשם לאחר מדבקה בשם "פאנטה 75" המכילה סם מסוכן מסוג Fentanyl, זאת בתמורה ל-150 ₪.

בנוסף, ביום 23.3.2021, החזיק הנאשם בדירתו בסך כולל של 63 מדבקות בשם "פאנטה" המכילות סם מסוכן מסוג Fentanyl וזאת שלא לצריכתו העצמית. באותן נסיבות, נתפס בדירת הנאשם כסף מזומן בסך של 33,440 ₪ ו-500 דולר.

טיעוני הצדדים

2. ב"כ המאשימה, טענה כי מעשי הנאשם פגעו בשלום הציבור ובריאותו, תוך שהדגישה כי הנאשם אינו מורתע ממורא החוק כפי שעולה מהרשעתו הקודמת בגין עבירת סמים במסגרתה הוטל עליו מאסר מותנה בשנת 2020. ב"כ המאשימה טענה כי מתחם הענישה נע בין שמונה חודשי מאסר בפועל לשמונה עשר חודשי מאסר בפועל. בנסיבות אלה, ביקשה למקם את הנאשם באמצע המתחם, להפעיל במצטבר את המאסר המותנה, לקבוע רכיבי ענישה נלווים ולחלט את הכסף שנתפס. המאשימה צרפה פסיקה לביסוס טיעוניה.

3. ב"כ הנאשם טען כי מדובר באירוע סחר אחד, לא מתוכם, בו הנאשם הפיק רווח מינימלי של 150 ₪, וכן מקרה עמוד 1



של החזקת סם שלא לצריכה עצמית. לאחר שהפנה לפסיקה, עתר לקביעת מתחם ענישה הנע בין שלושה חודשי מאסר ועד 10 חודשי מאסר. ב"ב הנאשם ביקש להתחשב בכך שהנאשם שיתף פעולה עם חוקרי המשטרה, מסר מיוזמתו את הקוד למכשיר הטלפון שלו ובכך אפשר למשטרה להגיע לעד מפליל אשר כנגדו לא הוגש כתב אישום על אף שהודה ברכישה שיטתית של סמים קשים. ב"כ הנאשם ביקש להדגיש כי מעשי הנאשם בוצעו בעיצומה של מגפת הקורונה וכי הנאשם הוא חלק מאוכלוסייה שנפגעה באופן קשה כתוצאה מסגרים. עוד טען, כי הנאשם היה עצור במשך שלושה ימים ולאחר מכן שהה במשך שבוע במעצר בית, ומאז לא נפתחו כנגדו כל תיקים חדשים. הנאשם שוהה בישראל במשך עשר שנים, עובד לפרנסתו והורשע פעם אחת בלבד בעבר בגין החזקת סם לצריכה עצמית. מנתונים אלה ביקש ב"כ הנאשם ללמוד כי הנאשם אינו מסוכן.

בנסיבות אלה עתר ב"כ הנאשם להטלת עונש מאסר שלא יעלה על חמישה-שישה חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, הכוללים את הפעלת המאסר המותנה. לענין החילוט, טען ב"כ הנאשם לחוסר הלימה בין הרווח שהפיק הנאשם ממכירת הסם לבין הסכום שהמאשימה מבקשת לחלט. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה לשם תמיכה בטיעונו.

הנאשם בדברו הצטער על מעשיו.

דין והכרעה

4. במקרה הנדון, בהתחשב בסמיכות הזמנים ובאופי העבירות, יש לקבל את טענת הצדדים ולקבוע כי מדובר במסכת עבריינית אחת המקימה מתחם ענישה אחד.

פגיעתם של סמים מסוכנים היא בעלת רבדים רבים - החל מהפגיעה בצרכן הסם הסובל מהתמכרות ומפגיעה בגופו, דרך הפגיעה במרקם סביבתו הקרובה הנפגעת לא פעם משיבוש אורחות חיו בשל צריכת הסם, ועד לציבור הרחב הנפגע מביצוע עבירות שנועדו לסייע במימון הסם:

"כידוע, השימוש בסם מסוכן אינו פוגע במשתמש לבדו, כי אם בבני משפחתו ובזרים לו, בסביבתו הקרובה והרחוקה, וסופה של השפעתו המחריבה להתפרס על פני החברה בכללותה. הנה כי כן, מעגלי ההרס הקשורים בשימוש בסמים מסוכנים ובייבואם מתרחבים והולכים, כמעגליה של אבן הפוגעת במים מורעלים"
(ע"פ 1635/14 שי יהודה נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (21.8.2014)).

כך, קבע המחוקק את העונש המירבי בגין עבירת החזקת סם שלא לצריכה עצמית וכן בגין עבירת סחר בסם מסוכן, כעומד על 20 שנות מאסר.

בית המשפט העליון עמד על הצורך במיגור תופעת הסמים ועל חשיבות התפקיד שמוטל על בית המשפט למלא במאבק זה, באמצעות הטלת ענישה משמעותית ומרתיעה:

"בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה הרבה הטמונה בעבירות סחר והפצה של



סמים, לא כל שכן סמים מסוכנים המוגדרים 'קשים'... ועל הצורך להיאבק בהן באמצעות ענישה משמעותית ומרתיעה... זאת, לאור הנזק הרב שהן מסבות לא אך למשתמשים הישירים בסם, אלא לחברה כולה, הסובלת מעבירות רכוש ואלימות מצד העוסקים בסחר ומלקוחותיהם" (ע"פ 7952/15 מדינת ישראל נ' אילון ישראל שץ, פסקה 42 בפסק דינו של כב' השופט סולברג (15.2.16)).

5. בעת קביעת מתחם הענישה, יש לתת משקל משמעותי לנסיבות ביצוע העבירה המשפיעות באופן ישיר על מידת הפגיעה בערכים המוגנים, סוגיה בעלת משקל רב במיוחד ביחס לעבירות סחר בסם מסוכן והחזקת סם שלא לצריכה עצמית להן מנעד נסיבות רחב ביותר.

בנסיבות מקרה זה יש להתייחס תחילה לסוג הסם המדובר, אשר אינו נדון באופן תדיר בבתי המשפט. מדובר בסם מסוג Fentanyl (להלן: "פנטניל"), המשמש כטיפול תרופתי לסובלים מכאב כרוני קשה. הפנטניל שייך למשפחת האופיאטים, הסמים המדכאים את פעילות מערכת העצבים המרכזית אשר בשימוש מופרז ולא מבוקר עלול לגרום לדיכוי נשימה ואף לאיבוד הכרה. מדובר בנגזרת סינתטית של מורפין, בדומה להרואין, הנקראות גם "חומר נרקוטי" היוצר תחושות זיחוחות, ערפול, כהות חושים, ובעל השלכות חמורות על מערכת העצבים ולעיתים אף בלתי הפיכות (לירון אבלי "הסובלים מכאב כרוני המטופלים בקבוצת תרופות אופיאטיות ומערך זכויותיהם המשפטיות", **רפואה ומשפט** גיליון 48, 64 (2015)).

הפנטניל חזק פי 50 עד 100 ממורפין, ומוכר כחומר הנרקוטי החזק ביותר בשימוש קליני. בהתאם לנתונים שנאספו ורוכזו על ידי המרכז האמריקאי הלאומי לנתוני בריאות (National Center for Health Statistics - NCHS), בשנת 2020 דווחו בארצות הברית 91,799 מקרי מוות המעורבים במינון יתר של סמים, כאשר הגורם המרכזי לכך הוא אופיואידים סינתטיים, אשר העיקרי בהם הוא פנטניל. הנתונים הצביעו על עלייה של לא פחות מפי שישה מקרי מוות בין שנת 2015 לשנת 2020 (אתר ה- national institutes of health- NIH).

הפנטניל הוכנס לתוספת לפקודת הסמים בהודעה בשנת 2018, ועיון במאגרים המשפטיים מצביע על פסיקה החל משנת 2020 בלבד אשר רובה המוחלט באזור דרום הארץ.

השופט סולקין התייחס לסכנת החיים הנשקפת כתוצאה מאופי השימוש בסם הפנטניל שלא למטרה רפואית:

"המדובר בסמים ממריצים ובסמים ממשפחת האופיאטיים, שהם בעלי פוטנציאל לגרום נזק כבד, כאשר נערך בהם שימוש שאינו מפקח. רק לאחרונה, היו מספר מקרים בהם התמוטטו מבלים, או מבלות, במסיבות שונות, אשר נערכו תחת כיפת השמיים (המכונות: "מסיבות טבע") בשל שימוש בסמים ממריצים מסוגים דומים ורק בשנה האחרונה נפטרה נערה, בעיר דימונה, שטרם זכתה להגיע לגיל 18 שנים, בשל שימוש במדבקה לשיכון כאבים מהסוג שהוחזק על ידי הנאשם ("Fentanyl"). המדובר במדבקה הניתנת לחולים הסובלים מכאבים קשים, כששימוש הנכון בה - תוך הדבקה על הגוף - משתחרר החומר הפעיל באופן מדורג ומבוקר, במהלך מספר ימים, אך בשימוש עברייני - נצרך כל החומר בבת אחת, תוך לעיסת המדבקה,



ולכך - פוטנציאל לסיכון חיים של ממש"
(ת"פ 16449-02-20 מדינת ישראל נ' אילן אלון, (22.02.2021)).

6. עיון בכל פסקי הדין שניתן היה לאתר וניתנו בענין סחר בפנטניל או בהחזקתו שלא לצריכה עצמית, מעלה כי הענישה עמדה על מאסר בפועל ולא בדרך של עבודות שרות:

ת"פ 51811-03-21 **מדינת ישראל נ' מיכאל מזוז** (20.07.2021) - שני מקרי סחר של מדבקת פנטניל בתמורה ל-150 ₪ בכל מקרה וכן החזקת מדבקה אחת שלא לצריכה עצמית. נקבע מתחם ענישה של 8-18 חודשי מאסר, והוטלו על הנאשם 16 חודשי מאסר הכוללים הפעלת מאסר מותנה שמשכו 4 חודשים.

ת"פ 18543-01-21 **מדינת ישראל נ' דוד פחימה** (2.05.2021) - מכירה של שתי מדבקות פנטניל בתמורה ל-150 ₪ וכן החזקת מדבקה אחת של פנטניל שלא לצריכה עצמית. נקבע מתחם ענישה של 7-19 חודשי מאסר, והוטלו על הנאשם 7.5 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ 33495-01-21 **מדינת ישראל נ' זכר חיימוב** (24.06.2021) - שלושה מקרים של תיווך למכירת מדבקת פנטניל בכל מקרה. נקבע מתחם ענישה של 6-18 חודשי מאסר, והוטל מאסר בפועל למשך 9 חודשים.

ת"פ 69172-07-20 **מדינת ישראל נ' יעקב מויאל** (30.12.2020) - מכירת 2 יחידות פנטניל בתמורה ל-3 קופסאות סיגריות. נקבע מתחם ענישה של 6-18 חודשי מאסר. הוחלט לחרוג מהמתחם לקולא בשל נסיבותיו של הנאשם ולהטיל ענישה שיקומית בלבד.

ת"פ 54916-09-20 **מדינת ישראל נ' אזולאי** (3.03.2021) - הנאשמת מכרה בצוותא עם נאשם נוסף מדבקות פנטניל בארבעה מקרים שונים ובסכום כולל של 2,000 ₪. בנוסף, החזיקה ב-60 מדבקות פנטניל שלא לצריכה עצמית. נקבע מתחם ענישה של 6-30 חודשי מאסר, והוטל מאסר למשך 11 חודשים וכן הופעל מאסר מותנה שמשכו 5 חודשים אשר חודש מתוכו במצטבר (פסק דין זה הוגש על ידי הסנגור).

בשני מקרים, הגיעו הצדדים להסדר טיעון לפיו הוטלו על הנאשמים מאסרים בפועל בשל מקרה אחד של סחר: בת"פ 1386-03-20 **מדינת ישראל נ' שטיימן** (19.5.20), נדון הנאשם אשר מכר 2 מדבקות של סם פנטניל בתמורה ל-300 ₪ ל-7 חודשי מאסר בפועל, ואילו בת"פ 11725-11-20 **מדינת ישראל נ' דנינו** (27.1.21), נדון הנאשם אשר מכר מדבקה אחת של סם פנטניל בתמורה ל-170 ₪ ל-6.5 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם טען כי בחלק מהמקרים שפורטו לעיל, המקרים אליהם הפנתה המאשימה, מדובר היה בנאשמים אשר היו עצורים עד תום ההליכים לעומת הנאשם במקרה הנדון המשוחרר מזה תקופה ארוכה, וכן כי מדובר היה בנאשמים שריצו בעבר מאסרים לעומת הנאשם אשר לא ריצה מאסר מעולם. מדובר בסוגיה שיש לתת לה משקל בכל הנוגע לקביעת העונש המתאים בתוך מתחמי הענישה, אולם מתחמי הענישה אינם מתחשבים בנסיבות אישיות של מעצר או של עבר פלילי. בנוסף, אציין כי פסק הדין אליו הפנה ב"כ הנאשם, בענין אזולאי, ניתן בבית משפט השלום באילת, ואילו כל פסקי הדין הנוספים שפורטו ניתנו בבית משפט השלום בבאר שבע. דומה כי מדיניות הענישה בבית משפט השלום בבאר שבע, לגבי מדבקות פנטניל, מחמירה מזו של בית המשפט באילת. יש להפנות לכך שבכל המקרים מדובר בפסיקה של בתי משפט השלום. עוד אציין כי אין זהות בין מתחם העונש ההולם, המגלם הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים, לבין מדיניות הענישה הנוהגת המהווה אך



את אחד משיקולים אלה (ע"פ 322/16 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (9.10.2016)).

אני מוצא כי יש לתת משקל משמעותי לסוג הסם המדובר, להשפעתו הרעה ולסכנה הנשקפת לציבור מפניו. לכל הפחות, יש להתייחס למדבקות הפנטניל כאל אופיאטים סינתטיים אחרים כגון הרואין. זאת ועוד: בהתחשב באופן מכירת הסם, כפי שעולה מעבירת הסחר בה הורשע הנאשם, יש לתת משקל משמעותי לכמות המדבקות שנתפסו ברשות הנאשם. כמות רבה זו של 63 מדבקות מגבשת, בצוותא עם המסוכנות הרבה הנובעת מהשימוש בסם זה, פוטנציאל מסוכנות משמעותי ביותר לציבור רחב של רוכשי מדבקת פנטניל.

בנסיבות כוללות אלה, בהן מתחם הענישה כולל את שתי העבירות בהן הורשע הנאשם, בהתאם לעקרון ההלימה ותוך דגש על הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה, נכון היה לקבוע מתחם ענישה גבוה מזה לו עתרה המאשימה. יחד עם זאת, בהתחשב בכך שמתחם זה אינו סוטה באופן משמעותי ממתחם העונש ההולם וכן כי מדובר בעתירת המאשימה, אני קובע כי מתחם הענישה נע בין 8 חודשי מאסר בפועל ועד ל- 18 חודשים, לצד ענישה נלווית.

רכיב ענישה של קנס כספי מתחייב בגין ביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, זאת בשל המוטיבציה הכלכלית לביצוען אשר עמדה אף בבסיס מעשיו של הנאשם. במסגרת זו, יש להתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם, כפי שניתן ללמוד מתלוש השכר שהוגש, ולצד זאת להתחשב בפוטנציאל הרווח מביצוע העבירות. לפיכך, אני קובע כי מתחם הענישה ביחס לרכיב הקנס נע בין 3,000 ₪ ועד ל- 10,000 ₪.

העונש המתאים

7. הנאשם יליד 1986, מתגורר בארץ מזה כעשר שנים, הודה בכתב האישום המתוקן וקיבל אחריות על מעשיו. קבלת האחריות על ידי הנאשם באה לידי ביטוי אף בשיתוף הפעולה עם חוקרי המשטרה, כפי שבא לידי ביטוי בטיעון הסנגור. בנוסף, למעט הרשעה אחת קודמת בגין החזקת סם לצריכה עצמית, לא עומדות כל הרשעות לחובת הנאשם וכן לא נפתחו כנגדו תיקי חקירה נוספים.

יחד עם זאת, הנאשם לא היסס לבצע את העבירות כארבעה חודשים בלבד לאחר שהוטל עליו מאסר מותנה אשר לא היווה כל הרתעה כנגדו. התקשיתי לקבל את טיעון ב"כ הנאשם לגבי כך שהמעשים בוצעו בעיצומה של מגפת הקורונה אשר פגעה בנאשם כלכלית. לא ברור כיצד פגיעה שכזו עשויה לשמש ולו ראשית הסבר או הנמקה לפגיעה אפשרית קשה בציבור רחב, תוך הפגנת חוסר גבולות ואי הפנמת האיסור הפלילי שהוטל כנגדו זה מקרוב. בנוסף, לא מצאתי כל מקום לתת משקל לטיעון ב"כ הנאשם לגבי העובדה שלא הוגש כתב אישום כנגד רוכש הסם, טיעון אשר נטען בעלמא ללא ביסוס או הנמקה.

מכלול נתונים אלה מציב את עניינו של הנאשם ברף נמוך של מתחם הענישה, גם אם לא בתחתיתו.

אשר למאסר המותנה התלוי כנגד הנאשם, לא מצאתי כל טעם לסטות מהוראת סעיף 58 לחוק העונשין לגבי נשיאת תקופות המאסר במצטבר. הדברים מתחדדים לנוכח ביצוע העבירות כארבעה חודשים בלבד לאחר שהמאסר המותנה הוטל על הנאשם. בבחינת למעלה מהצורך, אפנה לקביעת כב' בית המשפט העליון כי הגישה לפיה הצטברות העונשים היא נקודת המוצא קיבלה בשנים האחרונות מעמד בכורה לאור תיקון 113 לחוק העונשין:



"סעיף 58 קובע אפוא כי ברירת המחדל היא שתקופת עונש מותנה שהופעל תרוצה במצטבר ("בזו אחר זו") לתקופת המאסר שהוטלה בשל עבירה נוספת. בענין ואזנה עמדתי גם על כך כי ההסדרים הנורמטיביים בסוגיה של הטלת עונשים בגין עבירות שונות, באופן מצטבר או חופף, עברו בשנים האחרונות שינוי מובהק לכיוון של תפיסה המעניקה מעמד בכורה לגישה הרואה בהטלת עונשים באופן מצטבר כנקודת המוצא. גישה זו נגזרת בין היתר מעקרון ההלימה, שהוא עקרון היסוד לענישה שנקבע בתיקון 113 (סעיף 40 בלחוק העונשין), והמחייב כי עברייני יישא בעונש הולם בגין כל עבירה שביצע. גישה זו חלה גם לענין הפעלת עונש מותנה, כעולה בבירור גם מלשונו של סעיף 58 לחוק העונשין" (ע"פ 10173/16 מדינת ישראל נ' תמיר טאהא, פסקה 12 (14.02.2017)).

חילוט הרכוש

8. הנאשם הוכרז כסוחר סמים והמאשימה ביקשה להורות על חילוט רכושו שנתפס. מדובר בסכום של 33,440 ₪ ו- 500 דולר (להלן: "הכסף"). ב"כ הנאשם לא חלק על הכרזת הנאשם כסוחר סמים אלא טען כי "אין הלימה בין הסכום אותו מבקשים לחלט לבין הרווח שהפיק בפועל" (עמ' 9 ש' 8 לפרוט'). ב"כ הנאשם הפנה לפסק דין בו הפעיל בית המשפט העליון שיקול דעת לגבי גובה החילוט, אולם באותו מקרה מדובר היה בחילוט בהתאם לסעיף 21(א) לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000 (להלן: "חוק איסור הלבנת הון") הקובע כך:

21. (א) הורשע אדם בעבירה לפי סעיפים 3 או 4, יצווה בית המשפט, זולת אם סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט, כי נוסף על כל עונש יחולט רכוש מתוך רכושו של הנידון בשווי של רכוש שהוא -
(1) רכוש שנעברה בו העבירה, וכן רכוש ששימש לביצוע העבירה, שאיפשר את ביצועה או שיועד לכך;
(2) רכוש שהושג, במישרין או בעקיפין, כשכר העבירה או כתוצאה מביצוע העבירה, או שיועד לכך.

אמנם, מדובר בטענה שובת לב בשל הדמיון הרב בין נוסח סעיף זה לנוסחו של סעיף 36א בפקודת הסמים, הדן בסוגיית חילוט רכושו של מורשע בעבירת עסקת סמים. יחד עם זאת, פקודת הסמים קובעת חזקה ביחס לרכושו של מי שהוכרז כסוחר סמים, אשר אינה מופיעה בחוק איסור הלבנת הון:

31. במשפט נגד אדם על עבירה לפי פקודה זו או תקנות לפיה -

(6) קבע בית המשפט לפי סעיף 36א(ב) שנידון הוא סוחר סמים -
(א) כל רכוש של אדם כאמור, ורכוש של בן זוגו ושל ילדיו אשר טרם מלאו להם עשרים ואחת שנים, וכן רכוש של אדם אחר שהנידון מימן את רכישתו או העבירו לאותו אדם ללא תמורה, ייראה כרכוש של הנידון שהושג בעבירה של עסקת סמים, אלא אם כן הוכיח הנידון אחד מאלה:
(אא) האמצעים להשגת הרכוש היו חוקיים;
עמוד 6



(בב) הרכוש הגיע לידי או לידי בעליו לא מאוחר משמונה שנים שקדמו ליום הגשת כתב האישום בשל העבירה שעליה נדון;
(ב) כל רכוש שנמצא בחזקתו או בחשבונות של הנידון ייראה כרכוש שלו אלא אם כן הוכיח שהרכוש הוא של זולתו, שאינו אחד האנשים המפורטים בפסקה (א).

במקרה הנדון, הכסף נתפס בחזקתו של הנאשם, אשר הוכרז כסוחר סמים. הנאשם לא טען דבר ביחס לאמצעים חוקיים ששימשו אותו להשגת הרכוש, וכן לא השמיע טענה כי הרכוש הגיע לידי לא מאוחר משמונה שנים שקדמו ליום הגשת כתב האישום. כך, הנאשם לא טען כל דבר כנגד החזקה הקיימת בפקודת הסמים ולפיכך יש לראות בכסף כרכוש הנאשם שהושג בעבירת עסקת סמים. הוראת החוק ברורה ואינה נתונה לשיקול דעת:

"פקודת הסמים למעשה קובעת כי די בכך שקיים כסף "שחור" כלשהו, על מנת "לצבוע" את כלל נכסיו של סוחר סמים בגוונים עברייניים, וכי הנטל יוטל על העברין להוכיח אחרת"
(ע"פ 5686/19 אמיל רפאלוב נ' מדינת ישראל, פסקה 41 (20.06.2021)).

סעיף 36א(א) לפקודת הסמים מורה כי בית המשפט "יצווה" על חילוט רכוש זה, "זולת אם סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט". לא נמצאה ראשית הנמקה, ודאי שלא הנמקה מיוחדת, להימנע מחילוט כל סכום הכסף שנתפס. קביעה זו מקבלת משנה תוקף לנוכח שתיקת הנאשם באשר למקור הכסף והעובדה שנמנע מלטעון כל טענה שיש בה כדי לכרסם בחזקה הקבוע בפקודת הסמים. לפיכך, יש להורות על חילוט סכום הכסף במלואו.

9. לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 9 חודשי מאסר בפועל.
- ב. אני מורה על הפעלת המאסר המותנה שהוטל על הנאשם במסגרת ת"פ 9243-01-20 אשר משכו 3 חודשים, כך שירוצה במצטבר לעונש זה.
- בסך הכל ירצה הנאשם 12 חודשי מאסר, בניכוי ימי מעצרו בין התאריכים 23.3.21 ועד 26.3.21.
- ג. 7 חודשי מאסר, אותם לא ירצה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת סמים מסוג פשע.
- ד. 3 חודשי מאסר, אותם לא ירצה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת סמים מסוג עוון.
- ה. קנס בסך 3,000 ₪ או חודש מאסר תמורתו. הקנס ישולם בחמישה תשלומים שווים החל מיום 1.2.23 ומידי חודש בחודשו.



ו. אני מורה על חילוט הכסף שנתפס בסך 33,440 ₪ וכן 500 דולר.

ז. הסמים יושמדו. מוצגים נוספים יושבו לבעליהם ובהיעדר בעלים יחולטו או יושמדו בהתאם לשיקול דעת קצין משטרה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ט חשוון תשפ"ג, 23 נובמבר 2022, במעמד הצדדים.